

[Knud Østergaard.]

delse i landet og ikke enkeltpersoner, pillet ud inden for forsvaret. Mig bekendt har oberst Schøller ikke haft nogen sådan placering i det samlede billede. Derfor beder jeg om at få en autoritativ udtalelse fra forsvarsministeren.

Den anden ting, hr. Preben Steen Nielsen var inde på, var strategien i Østersøområdet. Men det ærede medlem vovede sig vist lidt for langt ud at seje med „Peder Skram“, idet han sagde noget om, at man havde forladt den fremskudte strategi i Østersøområdet og nu ligesom indskrænkede sig til, sådan udtrykte han sig, nogen bevogtning i de danske farvande. Det vil jeg også gerne have bekræftelse på fra en ansvarlig ministers side: er planerne ændret i Østersøområdet? Er det ikke sådan, at de planer, som er lagt af eller efter overenskomst med NATO, er uændrede?

Jeg har et tillægsspørgsmål: er det ikke sådan, at det, det også her drejer sig om, er den politiske vilje? Har regeringen ikke fortsat den politiske vilje til at stå bag det, der er NATO-politikken også i det område, som hr. Preben Steen Nielsen drog frem netop nu?

Må jeg videre sige, at jeg ikke tror, at statsministeren — han har i hvert fald ikke givet udtryk for det — har forstået mit partis og min holdning i denne sag. Det er ikke urimeligt, at vi pointerer, hvordan forsvaret og forsvarrets situation er i øjeblikket. Det har vi gjort ud fra den betragtning, at forsvarsministeren ustandselig i sin debat har regnet med millionerne, har regnet med driftsbudgetter og anlægsbudgetter og materielanskaffelser. Derfor prøver vi på at gå den anden vej og sige: ja men hvad har vi fået for de penge? Hvordan er vores situation? Jeg har sagt om hæren, søvarnet, flyvevåbenet og hjemmeforsvaret — og ministeren har bekræftet under debatten her, at jeg stort set har ret i mine synspunkter — at vi virkelig har det stærkeste forsvar, vi nogen sinde har haft. Men så kommer statsministeren og siger til dette, at vi er konservative; vi vil ikke ændre, vi vil fastholde det bestående. Det er jo ikke rigtigt. Vi har netop nedsat en forsvarskommission, som skal arbejde for at forbedre det, vi har; dens arbejde pågår nu, og vi har flere gange givet udtryk for, at vi ønskede dette arbejde for-

ceret og afsluttet, men afsluttet med resultat. Sker det, har vi andre ligesom en ligestilling indtil de forhandlinger, som måske kan føre til et forlig.

Jeg ved ikke, om jeg rejste det spørgsmål i første omgang, men hvis jeg har undladt det, vil jeg gøre det nu: er man villig til at afslutte forsvarskommissionens arbejde på den måde, som vi har foreslået, eller afbryder man det blot nu og oversender tingene til forsvarsudvalget? Det er ret væsentligt for os at vide, for det er væsentligt, at oppositionen stilles lige med regeringen, hvis vi skal søge at nå frem til et forlig. Det er ikke ligegyldigt, om svarene skal indhentes igennem ministeren, om ministeren skal formulere dem og på forhånd have en mulighed, som vi andre ikke har. Når vi diskuterer dette forslag, er det jo ministeren, der opstiller betingelserne for, hvilke svar han skal have fra den militære sagkundskab. Dét mener vi at forsvarskommissionen har sin store mission, og derfor er det væsentligt, at forsvarskommissionen kommer til at afslutte sit arbejde.

Statsministeren skal ikke skyde os i skoene, at vi vil blive ved det bestående. Vi vil bare have lige vilkår til at finde frem til de muligheder, som foreligger, på baggrund af de undersøgelser, der foretages i forsvarskommissionen. Jeg beder om at få dette bekræftet og siger, at hvis man har politisk interesse i at komme os i møde, vil det i hvert fald ikke være urimeligt, at man viser den på dette område.

Kristen Østergaard: Jeg noterer mig først, at forsvarsministeren ikke gav noget svar på, hvornår redegørelsen fra ministeriet vedrørende fordelingen på beredskabsstyrke, lokalforsvar osv. kan foreligge. Jeg regner med, at deri indgår også en opstilling over, hvordan de 7.000 mand skal fordeles på brigader henholdsvis på øernes områder og i de jyske områder, hvor stor en procent bemanning de skal have i fredstid, og hvor stor en procentdel der skal være ubemandet, men suppleres med supplementsstyrker. Jeg vil igen spørge ministeren: den supplementsstyrke, der opereres med, godt nok i noget uklare vendinger, er da vel beregnet på at bringe de halvfærdige brigader op til fuld bemanning i en krisesituation? Tak, det forstår jeg er tanken. Men jeg gentager mit